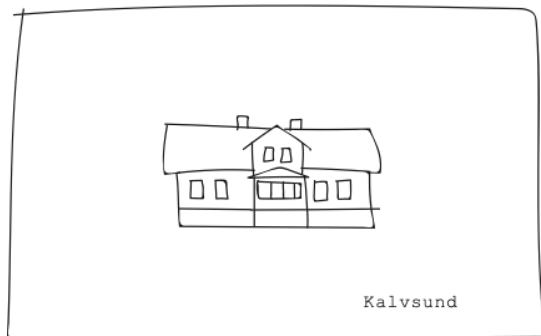
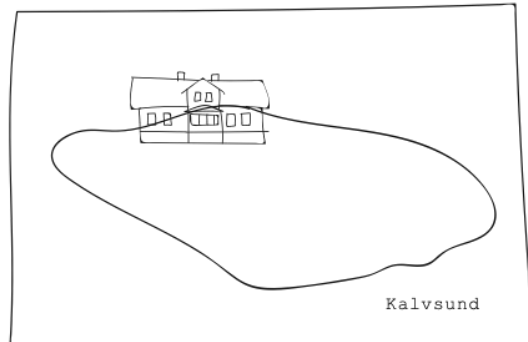

Eva och Pål möter Ninni 55 år: Om att komma hit... och att komma in.

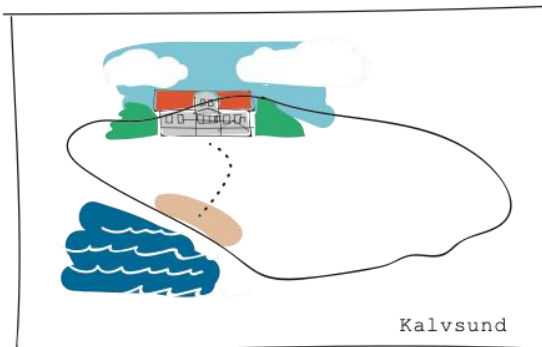

Kalvsund var ett blankt papper, huset var den plats jag besökte. Om än ett främmande hus.

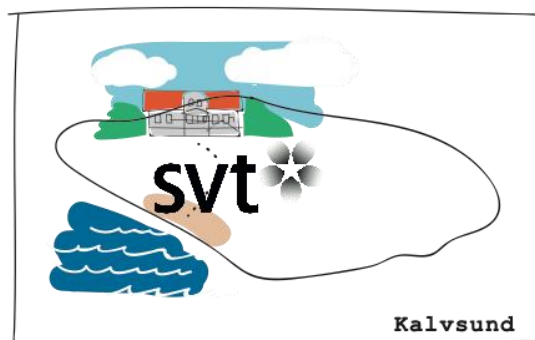
Jag började se formen på ön. Om än en främmande ö.

Kalvsund år 2

Började bo in mig i huset. Jag fann badet, och min stig dit. Kände mig lite hemma.

Kalvsund år 3

År 3 blev jag Ninni på ön, då två före detta nära och kära arbetskollegor visade sig ha bo på ön.

Kalvsund år 3-6

Nu blev Kalvsund också grannar, boulevarden och kiosken.

Kalvsund år 7-

År 7; nu är Kalvsund för mig en hel ö, i färg. Jag vet var platser ligger, hittar runt och känner till de flesta ansikten. Och kobbar.

Kalvsund år 7 - framåt - min text

Kalvsund enligt Ninni, år 7 och framåt, mars 2018: Vi bygger nu om. Vi blir nu mer bofasta. Det blir något annat. För några år sedan började vi planera ombyggnaden. I samband med utrensningen hade vi en loppmarknad. Det var på många sätt en öppning. Ön kom in till huset. Många pratade just om glädjen av att få se huset, från insidan. Kanske för att det ligger så synligt. Och varit en aning öde.

Det jag nu tycker att vi gör och det som jag tror är möjligt att göra här skulle jag vilja sammanfatta i att vi lämnar det historiska grepp som till stor del suttit fast i huset, vi släpper in nutiden, framtiden och gör huset till vårt hus. Med historien till glädje i väggarna.

Kalvsund hoppas jag är lyhört, den skulle då ge mig rofylldhet. Jag får vara i fred i ett sammanhang.

Dessutom gick det att cykla hit från stan: Kalvsund tillhör världen!

Om att bli gammal på Kalvsund:

Kanske kan jag här få en ro, gemenskap, ensamhet, trygghet, omtanke, värme – närhet till naturen och havet. Kanske skulle jag bli rädd för att bli ensam i stan. Här tror jag mig kunna finna den ro jag då tror mig vilja ha, i både ett sammanhang och i enskildhet.

I det lilla, i det stora.